

عنوان مقاله:

نوع شناسی مولفه های ارتباط غیر کلامی در قرآن کریم

محل انتشار:

دو فصلنامه دین و ارتباطات، دوره 20، شماره 43 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

سهراب مروتی - دانشیار دانشگاه ایلام

یارمحمد قاسمی - دانشیار دانشگاه ایلام

نرگس شکرپیگی - دانشجوی دکتری علوم قرآن حدیث

فرشته دارابی - کارشناس ارشد علوم قرآن و حدیث

خلاصه مقاله:

امروزه انسان ها در جامعه و عصری زندگی می کنند که رسیدن به اهداف و مقاصدشان در گرو تغییرات شگفت انگیزی است و در این مسیر ارتباطات نقش بسزایی در تحقق این اهداف ایفا می نماید. ارتباطات فرآیندی است آگاهانه یا ناآگاهانه از طریق پیام های کلامی یا غیرکلامی بیان می شود. البته، در هر حوزه، ظرایفی وجود دارد که تعیین جهت ارتباطات را مدیریت می کند. قرآن کریم در حوزه تبیین ارتباط غیرکلامی، به اهمیت خصایص ظاهری در روابط اجتماعی و بین فردی اشاره دارد. همچنین، مواردی نظیر راه رفتن متواضعانه، لبخندو گشاده رویی، رعایت تن صدا و لحن کلام و ... ذکر کرده است. زبان تن و توجه به علایم آن مانند حالات چهره و وضعیت جسمانی و ... بیش از پیش ما را به دقت در اعمال و رفتارهایمان تشویق می کند. این پژوهش در صدد است با روشی تحلیلی توصیفی، به واکاوی نقش و جایگاه ارتباطات غیرکلامی در پرتو آموزه های دینی بپردازد.

کلمات کلیدی:

ارتباطات غیر کلامی، روابط بین فردی، نقش ارتباطات، قرآن کریم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/834085>

